Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 490 van 23 september 2026
in de zaak RvV X / XI

In zake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat E. DARESHOERI**
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X, op 30 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat E. DARESHOERI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die bij monde van zijn moeder verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens de verklaringen van zijn moeder op 15 november 2022 België binnen als begeleide minderjarige zonder enig identiteitsdocument. De moeder van verzoeker verzoekt op 25 november 2022 om internationale bescherming. Het verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder wordt op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in naam van haar zoon als begeleide minderjarige ingediend. Op 23 december 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) ten aanzien van verzoekers moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer X van 26 juni 2025 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

1.2. Op 17 juli 2025 dient verzoekers moeder in verzoekers naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 18 december 2025 neemt de adjunct-commissaris een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die op 23 december 2025 aan verzoekers moeder aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

"(…)

A. Feitenrelaas

U bent geboren op (…) *2022 te San Salvador, El Salvador. U beschikt over de Salvadoraanse nationaliteit en woonde tot u negen maanden oud was in San Martin, San Salvador (in de wijk Santa Teresa). Uw moeder heet P*(…) *L*(…) *T*(…) *P*(…) *(CGVS* (…) *en O.V.* (…)*). Uw biologische vader heet B*(…) *A*(…) *M*(…) *L*(…)*. Uw moeder verbrak de relatie met hem toen ze zwanger was van u. B*(…) *wou initieel geen contact met u. Uw moeder begon opnieuw een relatie met haar jeugdliefde, genaamd E*(…) *A*(…) *V*(…) *M*(…) *(CGVS* (…) *en O.V.* (…)*), die u als vader beschouwt.*

Op 13 november 2022 verlieten u, uw moeder en (stief)vader El Salvador. Via transit in Spanje kwamen jullie op 15 november 2022 aan in België. Op 25 november 2022 dienden uw ouders een asielaanvraag in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Ze werden namelijk bedreigd door F(…)*, de broer van uw biologische vader B*(…)*. Op 23 december 2024 nam het CGVS een weigeringsbeslissing, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd op 26/06/2025 (arrest nr.328818).*

Op 17/07/2025 diende uw moeder in uw naam een asielaanvraag in. Uw moeder legde namens u verklaringen af tijdens een persoonlijk onderhoud op het CGVS. Ze verwijst opnieuw naar haar problemen met haar vroegere partner B(…)*, die uw biologische vader en lid van de bende MS zou zijn, en vreest dat ook u gevaar loopt vanwege hem. Opgroeien in zijn omgeving zou een negatieve invloed op u hebben. Anderzijds vreest ze ook de bende waarmee B*(…) *problemen had en die hij ontvluchtte. Ze dreigden er namelijk mee om u iets aan te doen om zo B*(…) *te raken. Tevens vreest uw moeder zelf te worden gearresteerd door de politie, waardoor ze niet meer voor u zou kunnen zorgen.*

U dient in het kader van uw verzoek om internationale bescherming volgende documenten in: uw geboorteakte, uw Salvadoraans paspoort, geldig van 14/09/2022 tot 14/09/2028, het Salvadoraans paspoort van uw ouders, de Salvadoraanse identiteitskaart van uw moeder, bevestiging door uw opvangcentrum dat u er verblijft en naar school gaat in Lommel, een foto van uw moeder met B(…)*, het Facebook-profiel van B*(…) *en zijn moeder, screenshots van een gesprek met Y*(…) *C*(…)*, de nicht van B*(…)*, een audiobericht met de moeder van B*(…) *en een artikel over de arrestatie van B*(…)*.*

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in hoofde van u procedurele noden kunnen worden vastgesteld. Wegens uw zeer jonge leeftijd van drie jaar werd het gehoor afgenomen van uw moeder P(…) *L*(…) *T*(…) *P*(…)*. Ook zij haalde procedurele noden aan. Uw moeder stelt bij aanvang van het gehoor dat ze zich niet goed voelt (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 4 december 2025 p2, hierna genoemd CGVS p2). Ze is heel moe en uitgeput, zo stelt ze (CGVS p2). Ze verklaart dat ze geen redenen heeft om zich goed te voelen bij haar zoon (CGVS p2). Met u gaat het daarentegen wel goed; u bent vrolijk en gaat graag naar school, maar het is niet evident op u te laten opgroeien te midden van andere families en culturen in het opvangcentrum, waardoor u bijvoorbeeld niet vroeg kan gaan slapen (CGVS p2-4). Uw moeder gaat sinds januari 2025 tweewekelijks naar de psycholoog voor begeleiding (CGVS p2). De avond voor het interview nam ze slaapmiddelen (CGVS p2). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er aan uw moeder steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. De Protection Officer vermeldde dat uw moeder mag aangeven als er dingen zijn waarmee rekening gehouden kon worden om het interview goed te laten verlopen (CGVS p2). Gevraagd of ze zich in staat voelde om het interview af te leggen, antwoordde ze bevestigend (CGVS p2). Er werd uw moeder gevraagd een psychologisch attest te bezorgen (CGVS p2). Uw advocate bevestigde op het einde van het interview dat ze dit zo snel mogelijk zou bezorgen (CGVS p13). Toch ontving het CGVS geen bijkomende documentatie.*

Uit de lezing van de notities van zowel de vragenlijst van het CGVS afgenomen tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie "Fiche BMV" d.d. 17/07/2025) als van het persoonlijk onderhoud d.d. 3 december 2025 blijkt dat uw moeder, alvorens het onderhoud werd beëindigd, in staat was om uw vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Uzelf of uw advocaat hebben ook na het persoonlijk onderhoud niet aangegeven dat u niet in staat was om deel te nemen aan onderhavige

procedure. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Zo dient te worden opgemerkt dat uw asielrelaas geheel gelinkt is aan de problemen die uw ouders aanhaalden tijdens hun asielprocedure, met name de bedreigingen door F(…), de broer van uw biologische vader B(…), vanwege een meningsverschil over de kwestie of B(…) al dan niet contact met u mocht hebben. De asielaanvragen van uw ouders werden echter afgesloten met een weigeringsbeslissing wegens de ongeloofwaardigheid van hun asielmotieven met betrekking tot zowel F(…) als B(…) (zie arrest 328 818 in blauwe map). Dat u zich heden opnieuw beroept op deze, reeds ongeloofwaardig bevonden, motieven is niet ernstig en ondergraaft uw geloofwaardigheid.

Naast eerdere tegenstrijdigheden in de timing van de relaties met B(…) en E(…) (zie arrest), legt uw moeder bovendien ook deze keer tegenstrijdige verklaringen af over een element dat van belang is in haar asielrelaas, nl. de ontdekking van de zwangerschap van u. Zo stelde ze bij jullie eerste asielaanvraag dat ze in augustus 2021 opmerkte dat ze zwanger was en ze op het moment van ontdekking niet meer samen was met B(…); ze gingen in mei/juni 2021 uit elkaar (zie notities van het persoonlijk onderhoud van P(…) L(…) T(…) P(…) op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 5 maart 2024 p5, hierna genoemd CGVS moeder p5). Later herhaalde ze nog dat ze in mei van B(…) zwanger raakte, maar er pas in augustus 2021 achter kwam (CGVS p7). Op het persoonlijk onderhoud in uw naam verklaart ze daarentegen dat ze in juni 2021 de zwangerschap van u opmerkte en dat ze op dat moment nog samen was met B(…) (CGVS p5). Ze bevestigt dat ze dit inderdaad vrij snel ontdekte, na één maand zwanger te zijn (CGVS p5). Deze verklaringen over zo'n ingrijpende gebeurtenis in een mensenleven - vallen niet met elkaar te rijmen en tasten bijgevolg de geloofwaardigheid verder aan.

Uw moeder verwijst naar nieuwe bewijzen die ze zou hebben om jullie asielaanvraag alsnog te ondersteunen (CGVS p9). Ter staving van uw vrees voor uw biologische vader B(…) legt uw moeder screenshots van een gesprek met een nicht van B(…) neer, een audiobericht met de moeder van B(…) en een artikel waaruit B(…) zijn arrestatie blijkt. De Spaanse versie van het voorgelegde nieuwsbericht kon worden teruggevonden op de website van het Openbaar ministerie van El Salvador (zie blauwe map). Hieruit blijkt inderdaad de arrestatie van een persoon met de naam B(…) A(…) M(…) L(…) vanwege verboden wapenbezit. De feiten waarvan sprake dateren echter al van 2016. Het nieuwsbericht over de opgelegde gevangenisstraf van zes jaar werd gepubliceerd op 5 april 2018. Dit betekent dat B(…) aldus reeds voor de zwangerschap van uw moeder werd gearresteerd en veroordeeld. De verklaring dat uw moeder niet wist dat B(…) een bendelid was, wordt hiermee ronduit ongeloofwaardig (CGVS moeder p7).

Wat er ook van zij, uw moeder stelt dat B(…) momenteel in de Verenigde Staten gevangen zit en wacht op deportatie (CGVS p7). De objectiviteit van de informatie waarop u zich baseert, met name het gesprek met de moeder en nicht van B(…), kan niet worden aangetoond. Dit blijft aldus een blote bewering. Het ingediende telefoongesprek, dat volgens uw moeder gaat tussen haar en de moeder van B(…), zou handelen over het feit dat B(…) het raar vond dat uw moeder documenten opvroeg aan zijn moeder (CGVS p10). Dit alles kan echter geënsceneerd zijn en heeft, rekening houdend met de vastgestelde ongeloofwaardigheid tijdens de eerste aanvraag, geen toegevoegde bewijswaarde. Indien uw biologische vader effectief gevangen zou zitten in de Verenigde staten, wat geenszins wordt aangetoond, betekent dit bovendien dat uw vrees jegens hem niet meer actueel is. Gevraagd of hij na deportatie opnieuw in de gevangenis zal belanden, antwoordt uw moeder dat ze het niet weet; ze denkt van niet (CGVS p8). Deze toekomstige vrees voor B(…), wanneer hij terug op vrije voeten zou komen, is louter hypothetisch.

Verder haalt uw moeder een vrees aan voor een bende waar B(…) problemen mee zou hebben gehad en die hij ontvlucht zou zijn (CGVS p9). Uw moeder vernam via de moeder van B(…) dat de bende ermee dreigde om u iets aan te doen, zo beweert ze (CGVS p11). Ze zouden u kunnen pijnigen of vermoorden om zo B(…) schade aan te brengen (CGVS p9). Uw verklaringen hierover zijn echter vaag. Uw moeder weet bijvoorbeeld niet wie deze groep mensen zijn; ze is bent bang om er meer details over te krijgen (CGVS p8). Dit is geen afdoende reden om de actor van vervolging niet te kennen. Verder verbaast het ook dat uw moeder deze

vrees niet tijdens haar asielprocedure vermeldde. Ook dit roept de nodige vraagtekens op bij de heden aangehaalde motieven.

Uw moeder vreest verder gearresteerd te worden door de politie bij terugkeer, waardoor u zonder haar zou moeten opgroeien (CGVS p10). Ten tijde van de noodtoestand worden familieleden van gearresteerden meegenomen, zo stelt ze (CGVS p10). Ook van deze vrees voor arrestatie maakte uw moeder tijdens haar asielprocedure vreemd genoeg geen melding. Bovendien is deze vrees louter hypothetisch en wordt deze geenszins in concreto aangetoond.

Waar uw moeder nog een vrees aanhaalt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador (CGVS p10), moet vooreerst worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand.

Uit de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_depuis_letat_durgence.pdf of https://www.cgvs.be/) blijkt dat de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds tientallen duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan het schenden van mensenrechten waaronder arrestaties van onschuldige personen. Slachtoffers van een (willekeurige) arrestatie waren voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken, onder andere wijken onder controle van een bende; personen met tatoeages; personen die door derden beschuldigd werden van banden met een bende; die familie zijn van iemand die tot een bende behoort; of die een strafblad hebben.

Uw moeder was nooit lid van een bende, had in het verleden nooit problemen met de politie, werd nooit veroordeeld en zat nooit in de gevangenis (CGVS p10-11). De vrees voor arrestatie vanwege vermeende bendelinken is dus louter hypothetisch.

Derhalve blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat u afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Opvallend genoeg haalt uw advocaat nog een bijkomende vrees aan, die door uzelf niet werd vermeld, namelijk om geviseerd te worden door bendes omwille van het feit dat u uit Europa terugkeert (CGVS p12).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf) en de COI Focus Salvador. Situation des personnes rapatriées au Salvador van 25 maart 2025, blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen. De beschikbare rapporten maken verder geen melding van mogelijke mensenrechtenschendingen van gerepatrieerde Salvadoranen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20220704.pdf), de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025, de UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een historisch gekend fenomeen is in El Salvador waarin een migratieverleden geenszins bepalend is.

Daarenboven blijkt dat problemen omwille van afpersing sterk gedaald is sinds de Salvadoraanse autoriteiten in het kader van de noodtoestand harde maatregelen hebben getroffen tegen (vermeende) bendeleden en hun (vermeende) medeplichtigen. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin hebt u in concreto aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen omwille van uw verblijf in het buitenland sprake zou zijn van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uw moeder heeft deze vrees in uw naam namelijk niet eens vermeld tijdens uw persoonlijk onderhoud. Uw moeder bevestigde nochtans wel dat ze alle asielmotieven in uw naam heeft vernoemd (CGVS p9).

U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_depuis_letat_durgence.pdf of https://www.cgvs.be/), en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat "most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" en "In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenten van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is

van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u voorgelegde stukken vermogen niet deze appreciatie te wijzigen aangezien ze slechts betrekking hebben op uw Salvadoraanse identiteit, de relaties en gesprekken van uw moeder en uw situatie in België.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en werd er evenmin vertegenwoordigd.

(Oud) artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"*Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.*"

(Oud) artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

2.2. De verwerende partij heeft middels haar nota van 26 januari 2026 de Raad verzocht om onderhavige zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure, in toepassing van (oud) artikel 39/73-2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Krachtens (oud) artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeker geacht hiermee in te stemmen indien hij binnen de vijftien dagen na verzending door de griffie van de brief waarin hij op de hoogte wordt gebracht van dit verzoek hiertegen geen bezwaar maakt.

Verzoeker heeft de Raad middels een schrijven ontvangen op 6 februari 2026 gemeld dat hij bezwaar maakt tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in (oud) artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de (oude) artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker de materiële motiveringsplicht eveneens geschonden acht.

Verzoeker voert vooreerst een onzorgvuldige en gebrekkige vertaling door de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud aan, waarbij hij hekelt dat de tolk, die zich bediende van het Engels, geen letterlijke en volledige vertaling bracht en de *protection officer* deze gebrekkige Engelse vertaling vervolgens moest omzetten naar het Nederlands en daarbij noodgedwongen moest interpreteren wat de tolk mogelijk bedoelde, wat volgens hem onvermijdelijk leidt tot een verlies van inhoud, nuance en context. Hij wijst erop dat na het persoonlijk

onderhoud en bij ontvangst van de notities ervan, zijn moeder vertaalfouten en weglatingen bevestigde, en dat haar vaststellingen tijdig, schriftelijk en gedetailleerd werden overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS). Hij werkt dit verder uit en stelt dat dit alles bevestigt dat de bestreden beslissing tot stand is gekomen in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, nu zij steunt op een feitenrelaas dat aantoonbaar onvolledig en vertekend is weergegeven.

Voorts gaat verzoeker in op de psychologische kwetsbaarheid van zijn moeder, waarbij hij wijst op de neergelegde documenten in dit verband en bekritiseert dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met deze psychologische kwetsbaarheid. Hij werkt hierbij ook de impact die dit op hem heeft verder uit. Verzoeker meent vervolgens dat de bijzondere procedurele noden ten onrechte ontkend werden. Verder gaat hij theoretisch in op de bewoording en de toepassing van (oud) artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet en meent hij dat deze bepaling niet correct toegepast werd. Verzoeker betwist dat zijn verzoek om internationale bescherming uitsluitend zou berusten op dezelfde feiten als deze die door zijn ouders werden aangehaald en die ongeloofwaardig zouden zijn bevonden en verwijst naar vermeende officiële documenten van het Openbaar Ministerie van El Salvador met betrekking tot de biologische vader van verzoeker. Door deze nieuwe elementen reeds op het niveau van de ontvankelijkheid als “niet ernstig” of “ongeloofwaardig” te kwalificeren, treedt de verwerende partij volgens hem buiten het wettelijk kader van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet. Hij gaat verder in op de tegenstrijdige verklaringen van zijn moeder over de ontdekking van haar zwangerschap, de vermeende bewijzen van de arrestatie en veroordeling van B., de informatie over de detentie van B, en de vrees voor bedreigingen door een criminele bende en arrestatie door de politie. Uit het geheel van de motieven blijkt volgens verzoeker dat de verwerende partij een volledig inhoudelijke beoordeling ten gronde heeft uitgevoerd, wat hij juridisch onaanvaardbaar acht. Voorts betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing waarin wordt uiteengezet dat terugkeerders zich fundamenteel in dezelfde situatie zouden bevinden als personen die niet zijn geëmigreerd, dat afpersing een algemeen fenomeen is en dat er geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van (oud) artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij hekelt in dit verband dat de analyse in de bestreden beslissing verder gaat dan wat wettelijk is toegestaan in de ontvankelijkheidsfase, dat zijn individuele context wordt miskend, dat hem wordt verweten dat de vrees om geviseerd te worden als terugkeerder uit Europa niet door zijn moeder zelf maar door de advocaat werd aangehaald, dat de verwerende partij abstraheert van de vaststelling dat de noodtoestand gepaard gaat met willekeurige arrestaties, mishandelingen en systematische schendingen van fundamentele rechten, dat de verwerende partij zich beperkt tot algemene conclusies over de veiligheidssituatie in El Salvador zonder zijn specifiek profiel in acht te nemen en dat de verwerende partij de door hem voorgelegde stukken zonder verder onderzoek terzijde schuift.

Verzoeker vraagt in hoofdorde hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en “*in meest ondergeschikte orde*” de bestreden beslissing nietig te verklaren en het dossier terug te sturen naar het CGVS met het oog op aanvullend onderzoek.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden, behalve een kopie van de bestreden beslissing en attesten betreffende de pro-deo-aanstelling, psychologische attesten van maart en december en opmerkingen van verzoekers advocaat over de notities van het persoonlijk onderhoud gevoegd (stukkenbundel verzoeker, stukken 3 en 4).

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. Bij haar nota met opmerkingen van 26 januari 2026 voegt de verwerende partij een schermafbeelding van het resultaat van de opzoeking van psychotherapeut M. K. in de database van de psychologencommissie.

3.2.2. Op 22 maart 2026 legt verzoeker overeenkomstig (oud) artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij een brief voegt van de behandelend psychotherapeute van zijn moeder waarin haar hoedanigheid en de draagwijdte van haar verslaggeving verduidelijkt worden (stuk 2). Verzoeker meent dat het loutere feit dat de opsteller geen erkend psycholoog is op zich niet kan volstaan om elke bewijswaarde aan het attest te ontzeggen. Hij voegt bij deze aanvullende nota tevens de communicatie tussen de psychotherapeut en zijn advocaat (stuk 1).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot

hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St*. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

3.3.2.1. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat aan de adjunct-commissaris de bevoegdheid geeft om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige niet-ontvankelijk te verklaren wanneer die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen. De aangevoerde schending van de (oude) artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

Daar genoegzaam blijkt uit de gegevens van verzoekers dossier, en verzoeker niet betwist, dat de bestreden beslissing genomen werd naar aanleiding van een (eerste) verzoek in eigen naam dat door verzoeker als minderjarige werd ingediend nadat eerder namens hem een verzoek werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen, en niet naar aanleiding van een volgend verzoek om internationale bescherming, mist ook de aangevoerde schending van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet *in casu* juridische grondslag. De in het verzoekschrift geuite kritiek dat de verwerende partij nagelaten heeft de tweestappenbenadering die ter beoordeling van de ontvankelijkheid van een volgend verzoek wordt voorgeschreven in de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie – met name een eerste fase waarin moet worden uitgemaakt of de aangevoerde elementen nieuw zijn en, desgevallend, een tweede fase teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet – niet heeft toegepast, is derhalve niet dienstig.

3.3.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beschermingsverzoek in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, en desgevallend de nood aan internationale bescherming in de zin van de (oude) artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.2.3. Het enige middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "*afdoende*" wijze. Het begrip "*afdoende*" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In casu wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk is omdat hij geen eigen elementen heeft aangehaald die een apart verzoek voor hem rechtvaardigen. De adjunct-commissaris overweegt daarbij dat (i) uit verzoekers administratief dossier en uit zijn verklaringen blijkt dat zijn verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die zijn ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is, en het feit dat hij zich opnieuw beroept op deze, reeds ongeloofwaardig bevonden, motieven niet ernstig is en zijn geloofwaardigheid ondergraaft, (ii) zijn moeder bovendien ook deze keer tegenstrijdige verklaringen aflegt over de ontdekking van haar zwangerschap, (iii) het niet geloofwaardig is dat zijn moeder niet wist dat B. een bendelid was, nu uit het neergelegde nieuwsbericht blijkt dat B. reeds voor de zwangerschap van zijn moeder gearresteerd en veroordeeld werd, (iv) de objectiviteit van de informatie waarop zijn moeder zich baseert om te stellen dat B. momenteel in de Verenigde Staten gevangen zit en wacht op deportatie, met name een gesprek met de moeder en de nicht van B., niet kan worden aangetoond, (v) het ingediende telefoongesprek tussen zijn moeder en de moeder van B. geënsceneerd kan zijn en geen toegevoegde bewijswaarde heeft, (vi) de toekomstige vrees voor B., wanneer hij terug op vrije voeten zou komen, louter hypothetisch is, (vii) hij de

vrees voor een bende waar B. problemen mee gehad zou hebben en die hij ontvlucht zou zijn, niet aannemelijk maakt, (viii) zijn moeders vrees gearresteerd te worden door de politie bij terugkeer waardoor verzoeker zonder haar zou moeten opgroeien louter hypothetisch is, (ix) hij geen afdoende concrete en individuele elementen aanreikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor hem een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, (x) hij niet aangetoond heeft dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in (oud) artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling, (xi) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van (oud) artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en (xii) de door hem voorgelegde stukken deze appreciatie niet wijzigen. Deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

3.3.4. Zoals hoger reeds aangehaald, werd de bestreden beslissing genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:
"*De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen*." (*Parl.St.* Kamer, 2016-17, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Deze "*eigen feiten*" in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk "*nieuwe elementen of feiten*" te zijn in de zin van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet ("*Practical Guide on Subsequent Applications*" van december 2021 van EASO, p. 44).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers moeder een verzoek om internationale bescherming indiende op 25 november 2022 en dat zij in het kader van haar verzoek op het CGVS werd gehoord. Op 23 december 2024 werd inzake dit verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen in zijn arrest met nummer 328 818 van 26 juni 2025. Op 17 juli 2025 dient verzoekers moeder in zijn naam een verzoek om internationale bescherming in. Omdat verzoeker op dat moment nog maar drie jaar oud was, werd zijn moeder in zijn naam gehoord. Verzoekers moeder verklaarde dat haar zoon bedreigingen krijgt van een criminele bende (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Tevens stelt ze te vrezen dat haar zoon zal opgroeien in de gewelddadige omgeving van zijn biologische vader en zijn familie de controle over hem wil (*Ibid.*). Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming legt verzoeker zijn geboorteakte, zijn

Salvadoraans paspoort, het Salvadoraans paspoort van zijn ouders, de Salvadoraanse identiteitskaart van zijn moeder, een bevestiging door het opvangcentrum dat hij daar verblijft en naar school gaat in Lommel, een foto van zijn moeder met B., het Facebookprofiel van B. en zijn moeder, schermafbeeldingen van een gesprek met Y. C., de nicht van B., een audiobericht met de moeder van B. en een artikel over de arrestatie van B. neer (AD, stuk 6, 'Documenten').

Verzoeker kan vooreerst niet overtuigen waar hij aanvoert dat de Engelse zinsbouw van de tolk die vertaalde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS onbegrijpelijk en incoherent was, de tolk herhaaldelijk interpretaties gaf wanneer zij de juiste woorden niet vond en zij geen letterlijke en volledige vertaling bracht, maar zich beperkte tot samenvattingen, parafraseringen en persoonlijke interpretaties, wat onvermijdelijk leidt tot een verlies van inhoud, nuance en context. De Raad wijst er in dit kader op dat het feit dat de advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud aangaf dat het niet altijd gemakkelijk was om de tolk te verstaan in het Engels, zoals verzoeker in zijn verzoekschrift aangeeft, niet volstaat om aan te tonen dat de tolk gebrekkig Engels zou praten. Bovendien kan uit de notities van het persoonlijk onderhoud op zich niet worden afgeleid dat de tolk haar eigen interpretaties gegeven zou hebben aan de verklaringen of deze zou hebben samengevat. In de schriftelijke opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud geeft verzoekers advocaat slechts aan dat zij regelmatig de *indruk* had dat de tolk niet steeds de juiste Engelse termen kon vinden en daardoor zelf een interpretatie gaf aan haar zinsbouw en stelt verzoekers moeder dat het *leek* alsof de tolk een samenvatting gaf, waarmee echter niet concreet wordt aangetoond dat het Engels van de tolk gebrekkig geweest zou zijn en de verklaringen van verzoeksters moeder daardoor incorrect en onvolledig zouden zijn weergegeven.

Verder wijst de Raad erop dat de enkele concrete opmerkingen die gemaakt werden op het persoonlijk onderhoud, niet volstaan om aan te tonen dat de volledige vertaling van het persoonlijk onderhoud onzorgvuldig en gebrekkig verlopen zou zijn. Bovendien wijst de Raad erop dat, hoewel aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd meegedeeld dat als er een probleem zou zijn met de communicatie met de tolk, zij dit moest laten weten (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3), verzoekers moeder geen opmerkingen maakte in deze zin en op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde de tolk en alle vragen goed begrepen te hebben (*Ibid.*, p. 11-12). Waar verzoeker aanvoert dat zijn moeder bij het lezen van de notities van het persoonlijk onderhoud vaststelde dat essentiële passages ontbraken, meerdere verklaringen inhoudelijk verkeerd werden weergegeven en cruciale nuances met betrekking tot het geweld, de bedreigingen, haar motieven en de context waarin zich dit voordeed vervormd, verengd of geheel weggelaten werden, dient de Raad vast te stellen dat verzoeker niet concreet aannemelijk maakt welke impact dit zou hebben op zijn moeders verklaringen, laat staan op de inhoud van de bestreden beslissing. Voorts dient de Raad vast te stellen dat, hoewel omtrent deze opmerkingen inderdaad niet gemotiveerd wordt de bestreden beslissing, zoals verzoeker terecht opmerkt in zijn verzoekschrift, deze enkel elementen betreffen die niet werden opgenomen in de motivering van bestreden beslissing en die verzoeker bijgevolg niet verweten worden. Waar verzoeker nog betoogt dat deze opmerkingen betrekking hebben op kernaspecten van het asielrelaas, gaat hij eraan voorbij dat deze opmerkingen betrekking hebben op de problemen die zijn moeder verklaart te hebben met haar ex-partner en diens broer, en er in het kader van haar verzoek om internationale bescherming reeds een definitieve beslissing werd genomen waarin aan deze problemen geen geloof wordt gehecht. Bovendien wijst de Raad erop dat, waar verzoekers moeder in de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud stelt dat ze via Facebook contact opgenomen heeft met B.'s nicht E., en niet met zijn mannelijke neef, uit de door verzoeker voorgelegde schermafbeeldingen blijkt dat zijn moeder contact had met Y. C. en niet met E. (AD, stuk 6, 'Documenten', nr. 2).

Verzoeker wijst er verder in zijn verzoekschrift op dat zijn moeder kampt met ernstige psychologische problemen en meent dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met deze kwetsbaarheid, noch met de impact ervan op zijn moeders verklaringsvermogen, consistentie en haar vermogen om chronologie en details correct weer te geven. Hij verwijst in dit kader naar de twee door hem neergelegde psychologische attesten in hoofde van zijn moeder daterend van respectievelijk maart en december 2025 en stelt dat hieruit blijkt dat zijn moeder psychologisch wordt opgevolgd, lijdt aan aanhoudende angstklachten, slaapproblemen en traumagerelateerde symptomen (stukkenbundel verzoeker, stuk 3). Uit deze attesten blijkt echter niet dat er niet van verzoekers moeder verwacht kon worden dat zij volwaardige verklaringen zou afleggen in het kader van het verzoek om internationale bescherming van haar zoon, noch blijkt hieruit dat deze problemen een impact zouden hebben op haar vermogen om chronologie en details correct weer te geven. Verzoeker geeft zelf evenmin concreet aan in welke mate en hoe deze psychologische problemen een impact gehad hebben op haar verklaringen, laat staan op de beoordeling in de bestreden beslissing. Waar verzoeker tevens stelt dat uit deze attesten blijkt dat de klachten rechtstreeks gelinkt zijn aan ernstige bedreigingen in het thuisland van verzoekers moeder, wijst de Raad erop dat deze attesten geen sluitend bewijs kunnen vormen voor de omstandigheden die aan de oorsprong zouden liggen van de daarin vermelde psychologische klachten, mede in acht genomen dat de behandelend psychotherapeut zich wat betreft de mogelijke oorzaak ervan slechts kan baseren op de verklaringen van verzoekers moeder. De Raad acht het gegeven dat voormelde attesten niet werden opgesteld door een erkende psycholoog *in casu* van

ondergeschikt belang en in elk geval niet doorslaggevend om aan deze attesten elke bewijswaarde te ontzeggen. De per aanvullende nota op 22 maart 2026 bijgebrachte communicatie tussen de advocaat van zijn moeder en haar psychotherapeut en de brief waarin deze psychotherapeut haar hoedanigheid en de draagwijdte van haar verslaggeving verder toelicht (aanvullende nota verzoeker, stukken 1 en 2) zijn niet van aard afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen betreffende de inhoud van voormelde attesten en derhalve niet dienstig.

Verzoeker voert tevens aan dat de psychologische ontregeling van zijn moeder een rechtstreekse impact heeft op het welzijn en de ontwikkeling van het kind, het risico op ernstige schade bij terugkeer verhoogt en maakt dat een terugkeer zonder adequate bescherming onmenselijk en vernederend zou zijn, doch hij licht niet verder toe welke specifieke impact dit op hem heeft, noch toont hij concreet aan dat hij hierdoor een onmenselijke of vernederende behandeling zou ondergaan bij terugkeer.

Verzoeker stelt verder dat dient te worden benadrukt dat hij een minderjarig kind is, afhankelijk van zijn moeder "*als primaire zorg- en hechtingsfiguur*" en stelt dat de beoordeling van procedurele noden niet los gezien kan worden van de psychologische en emotionele toestand van de ouder die in zijn naam verklaringen aflegt.

De Raad stelt vast dat aangaande de eventuele bijzondere procedurele noden in de bestreden beslissing het volgende uiteengezet wordt:
"*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in hoofde van u procedurele noden kunnen worden vastgesteld. Wegens uw zeer jonge leeftijd van drie jaar werd het gehoor afgenomen van uw moeder P*(…) *L*(…) *T*(…) *P*(…)*. Ook zij haalde procedurele noden aan. Uw moeder stelt bij aanvang van het gehoor dat ze zich niet goed voelt (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 4 december 2025 p2, hierna genoemd CGVS p2). Ze is heel moe en uitgeput, zo stelt ze (CGVS p2). Ze verklaart dat ze geen redenen heeft om zich goed te voelen bij haar zoon (CGVS p2). Met u gaat het daarentegen wel goed; u bent vrolijk en gaat graag naar school, maar het is niet evident op u te laten opgroeien te midden van andere families en culturen in het opvangcentrum, waardoor u bijvoorbeeld niet vroeg kan gaan slapen (CGVS p2-4). Uw moeder gaat sinds januari 2025 tweewekelijks naar de psycholoog voor begeleiding (CGVS p2). De avond voor het interview nam ze slaapmiddelen (CGVS p2). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er aan uw moeder steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. De Protection Officer vermeldde dat uw moeder mag aangeven als er dingen zijn waarmee rekening gehouden kon worden om het interview goed te laten verlopen (CGVS p2). Gevraagd of ze zich in staat voelde om het interview af te leggen, antwoordde ze bevestigend (CGVS p2). Er werd uw moeder gevraagd een psychologisch attest te bezorgen (CGVS p2). Uw advocate bevestigde op het einde van het interview dat ze dit zo snel mogelijk zou bezorgen (CGVS p13). Toch ontving het CGVS geen bijkomende documentatie.*
Uit de lezing van de notities van zowel de vragenlijst van het CGVS afgenomen tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie "Fiche BMV" d.d. 17/07/2025) als van het persoonlijk onderhoud d.d. 3 december 2025 blijkt dat uw moeder, alvorens het onderhoud werd beëindigd, in staat was om uw vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Uzelf of uw advocaat hebben ook na het persoonlijk onderhoud niet aangegeven dat u niet in staat was om deel te nemen aan onderhavige procedure. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij in zijn verzoekschrift betoogt dat het CGVS volstaat met de loutere vaststelling dat zijn moeder bevestigde dat zij in staat was om het interview af te leggen. Zo blijkt dat er verzoekers moeder, die in plaats van verzoeker werd geïnterviewd omwille van verzoekers jonge leeftijd, werd gevraagd hoe zij zich voelde, en werden er haar, omdat zij stelde zich niet zo goed te voelen en psychologisch te worden opgevolgd, steunmaatregelen verleend. Zo werd er haar gevraagd met welke elementen rekening gehouden kon worden om het interview goed te laten verlopen, werd er haar inderdaad gevraagd of zij in staat was om het interview af te leggen, werd er haar verteld dat ze altijd om pauze kon vragen indien nodig en verklaarde verzoekers moeder na de pauze dat alles oké was (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2-3 en 10). Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat dit op normale wijze verliep en bevestigde verzoekers moeder op het einde alles goed begrepen te hebben (*Ibid.*, p. 12). In acht genomen wat *supra* reeds is uiteengezet, kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij stelt dat het gebrekkig en moeilijk verstaanbaar Engels in combinatie met de psychologische toestand van de moeder een verhoogd risico creëerde op misverstanden, weglatingen en vertekeningen. Uit de opmerkingen gemaakt bij de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt evenzeer dat verzoekers moeder na het persoonlijk onderhoud terdege in staat bleek om gedetailleerde opmerkingen te geven bij de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker toont, mede gelet op het voorgaande, niet aan dat er nog bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin

preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat het verzoek om internationale bescherming dat verzoekers moeder namens hem op 17 juli 2025 indiende uitsluitend berust op dezelfde gronden die zij en verzoekers stiefvader aanhaalden ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming ingediend op 25 november 2022, waarin beslissingen werden genomen die thans definitief zijn. Dit wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt toegelicht:
"*Zo dient te worden opgemerkt dat uw asielrelaas geheel gelinkt is aan de problemen die uw ouders aanhaalden tijdens hun asielprocedure, met name de bedreigingen door F*(…)*, de broer van uw biologische vader B*(…)*, vanwege een meningsverschil over de kwestie of B*(…) *al dan niet contact met u mocht hebben. De asielaanvragen van uw ouders werden echter afgesloten met een weigeringsbeslissing wegens de ongeloofwaardigheid van hun asielmotieven met betrekking tot zowel F*(…) *als B*(…) *(zie arrest 328 818 in blauwe map). Dat u zich heden opnieuw beroept op deze, reeds ongeloofwaardig bevonden, motieven is niet ernstig en ondergraaft uw geloofwaardigheid.*
Naast eerdere tegenstrijdigheden in de timing van de relaties met B(…) *en E*(…) *(zie arrest), legt uw moeder bovendien ook deze keer tegenstrijdige verklaringen af over een element dat van belang is in haar asielrelaas, nl. de ontdekking van de zwangerschap van u. Zo stelde ze bij jullie eerste asielaanvraag dat ze in augustus 2021 opmerkte dat ze zwanger was en ze op het moment van ontdekking niet meer samen was met B*(…)*; ze gingen in mei/juni 2021 uit elkaar (zie notities van het persoonlijk onderhoud van P*(…) *L*(…) *T*(…) *P*(…) *op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 5 maart 2024 p5, hierna genoemd CGVS moeder p5). Later herhaalde ze nog dat ze in mei van B*(…) *zwanger raakte, maar er pas in augustus 2021 achter kwam (CGVS p7). Op het persoonlijk onderhoud in uw naam verklaart ze daarentegen dat ze in juni 2021 de zwangerschap van u opmerkte en dat ze op dat moment nog samen was met B*(…) *(CGVS p5). Ze bevestigt dat ze dit inderdaad vrij snel ontdekte, na één maand zwanger te zijn (CGVS p5). Deze verklaringen over zo'n ingrijpende gebeurtenis in een mensenleven - vallen niet met elkaar te rijmen en tasten bijgevolg de geloofwaardigheid verder aan.*
Uw moeder verwijst naar nieuwe bewijzen die ze zou hebben om jullie asielaanvraag alsnog te ondersteunen (CGVS p9). Ter staving van uw vrees voor uw biologische vader B(…) *legt uw moeder screenshots van een gesprek met een nicht van B*(…) *neer, een audiobericht met de moeder van B*(…) *en een artikel waaruit B*(…) *zijn arrestatie blijkt. De Spaanse versie van het voorgelegde nieuwsbericht kon worden teruggevonden op de website van het Openbaar ministerie van El Salvador (zie blauwe map). Hieruit blijkt inderdaad de arrestatie van een persoon met de naam B*(…) *A*(…) *M*(…) *L*(…) *vanwege verboden wapenbezit. De feiten waarvan sprake dateren echter al van 2016. Het nieuwsbericht over de opgelegde gevangenisstraf van zes jaar werd gepubliceerd op 5 april 2018. Dit betekent dat B*(…) *aldus reeds voor de zwangerschap van uw moeder werd gearresteerd en veroordeeld. De verklaring dat uw moeder niet wist dat B*(…) *een bendelid was, wordt hiermee ronduit ongeloofwaardig (CGVS moeder p7).*
Wat er ook van zij, uw moeder stelt dat B(…) *momenteel in de Verenigde Staten gevangen zit en wacht op deportatie (CGVS p7). De objectiviteit van de informatie waarop u zich baseert, met name het gesprek met de moeder en nicht van B*(…)*, kan niet worden aangetoond. Dit blijft aldus een blote bewering. Het ingediende telefoongesprek, dat volgens uw moeder gaat tussen haar en de moeder van B*(…)*, zou handelen over het feit dat B*(…) *het raar vond dat uw moeder documenten opvroeg aan zijn moeder (CGVS p10). Dit alles kan echter geënsceneerd zijn en heeft, rekening houdend met de vastgestelde ongeloofwaardigheid tijdens de eerste aanvraag, geen toegevoegde bewijswaarde. Indien uw biologische vader effectief gevangen zou zitten in de Verenigde staten, wat geenszins wordt aangetoond, betekent dit bovendien dat uw vrees jegens hem niet meer actueel is. Gevraagd of hij na deportatie opnieuw in de gevangenis zal belanden, antwoordt uw moeder dat ze het niet weet; ze denkt van niet (CGVS p8). Deze toekomstige vrees voor B*(…)*, wanneer hij terug op vrije voeten zou komen, is louter hypothetisch.*
Verder haalt uw moeder een vrees aan voor een bende waar B(…) *problemen mee zou hebben gehad en die hij ontvlucht zou zijn (CGVS p9). Uw moeder vernam via de moeder van B*(…) *dat de bende ermee dreigde om u iets aan te doen, zo beweert ze (CGVS p11). Ze zouden u kunnen pijnigen of vermoorden om zo B*(…) *schade aan te brengen (CGVS p9). Uw verklaringen hierover zijn echter vaag. Uw moeder weet bijvoorbeeld niet wie deze groep mensen zijn; ze is bent bang om er meer details over te krijgen (CGVS p8). Dit is geen afdoende reden om de actor van vervolging niet te kennen. Verder verbaast het ook dat uw moeder deze vrees niet tijdens haar asielprocedure vermeldde. Ook dit roept de nodige vraagtekens op bij de heden aangehaalde motieven.*
Uw moeder vreest verder gearresteerd te worden door de politie bij terugkeer, waardoor u zonder haar zou moeten opgroeien (CGVS p10). Ten tijde van de noodtoestand worden familieleden van gearresteerden meegenomen, zo stelt ze (CGVS p10). Ook van deze vrees voor arrestatie maakte uw moeder tijdens haar asielprocedure vreemd genoeg geen melding. Bovendien is deze vrees louter hypothetisch en wordt deze geenszins in concreto aangetoond."

Verzoekers kritiek doorheen zijn verzoekschrift dat in de bestreden beslissing de ontvankelijkheidsvraag vermengd wordt met de inhoudelijke waardering en de beoordeling van de gegrondheid van het verzoek en de adjunct-commissaris hiermee buiten zijn wettelijk toegekend kader treedt, kan geen afbreuk doen aan de pertinente vaststelling dat verzoekers asielrelaas geheel gelinkt is aan de problemen die zijn moeder en stiefvader aanhaalden tijdens hun asielprocedure, en die reeds ongeloofwaardig bevonden werden. Als dusdanig brengt verzoeker in het kader van zijn eigen verzoek om internationale bescherming geen elementen aan die specifiek hemzelf betreffen en rechtvaardigen dat hij dit eigen verzoek indient. Verzoeker licht niet toe, en de Raad ziet niet in, waarom deze elementen niet reeds door zijn moeder konden worden aangebracht in het kader van haar reeds afgesloten verzoek om internationale bescherming, dan wel in het kader van een eventueel volgend verzoek om internationale bescherming in haar en verzoekers naam.

Zoals uit de hoger weergegeven pertinente motieven van de bestreden beslissing blijkt, zijn de door verzoekers moeder in het kader van zijn huidige, eigen verzoek afgelegde verklaringen en de ter staving daarvan neergelegde stukken niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van haar relaas, waarop thans ook verzoeker zich beroept, kunnen herstellen en tasten zij deze geloofwaardigheid op bepaalde punten zelfs verder aan.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij stelt, aangaande de vraag of zijn moeder op de hoogte was van het feit dat zijn vader een bendelid was, dat het niet is omdat de strafrechtelijke veroordeling dateert van 2016 of 2018 een partner hier noodzakelijkerwijze van op de hoogte zou zijn. De Raad wijst erop dat uit de door verzoeker neergelegde vertaling van het nieuwsbericht en de originele, Spaanstalige versie die door de verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het incident in kwestie plaatsvond in september 2016, en de persoon die beweerdelijk verzoekers vader is hiervoor veroordeeld werd in 2018, waarbij hem een gevangenisstraf werd opgelegd van zes jaar (AD, stuk 6, ‘Documenten’, nr. 1 en stuk 7, ‘Landeninformatie’, 5/04/2018, artikel Fiscalia El Salvador), waardoor het niet aannemelijk is dat, indien zijn vader effectief gearresteerd en tot een gevangenisstraf veroordeeld werd, zijn moeder hiervan niet op de hoogte zou zijn geweest voorafgaand aan haar zwangerschap. Door in zijn verzoekschrift louter het tegendeel te beweren, maakt verzoeker dit niet aannemelijk.

Waar verzoeker stelt dat het nieuw karakter van de elementen vaststaat aangezien zijn moeder tijdens haar asielprocedure nooit verklaard heeft dat zijn vader lid was van een criminele bende omdat zij hiervan niet op de hoogte is, wijst de Raad erop dat, hoewel dit niet aannemelijk kan worden geacht (*supra*), dit hoe dan ook geen element betreft dat eigen is aan verzoeker en kan rechtvaardigen dat hij een afzonderlijk beschermingsverzoek indient. Het vermeende behoren van zijn vader tot een criminele bende houdt immers rechtstreeks verband met de vrees die zijn moeder zelf aanhaalt ten aanzien van haar ex-partner. De argumentatie dat zijn moeder pas na de afwijzing van haar eigen verzoek om internationale bescherming documenten via de website van het Salvadoraanse Openbaar Ministerie heeft kunnen terugvinden waaruit blijkt dat B. strafrechtelijk veroordeeld is, gelinkt werd aan criminele activiteiten en in officiële registers werd vermeld met een alias, doet hier geen afbreuk aan, nog daargelaten de vaststelling dat niet duidelijk is naar welke officiële documenten van het Openbaar Ministerie hij verwijst. In zoverre hij doelt op voormeld nieuwsbericht dat kan worden teruggevonden op de website van het Openbaar Ministerie, dient te worden vastgesteld dat dit reeds in 2018 werd gepubliceerd en derhalve niet blijkt dat zijn moeder hier ten tijde van de behandeling van haar eigen beschermingsaanvraag geen toegang tot had.

Waar verzoeker betreffende de tegenstrijdige verklaringen van zijn moeder aangaande haar zwangerschap aanvoert dat dit een gebeurtenis betreft die meerdere jaren geleden heeft plaatsgevonden en wordt verklaard door een “*getraumatiseerde persoon die psychologisch wordt opgevolgd*”, wijst de Raad erop dat *supra* reeds werd vastgesteld dat verzoeker niet kan overtuigen dat er van zijn moeder geen volwaardige en waarheidsgetrouwe verklaringen verwacht kunnen worden. Bovendien betreft dit een dermate ingrijpende gebeurtenis in een mensenleven, zodat het niet kan overtuigen dat zijn moeder niet meer zou weten wanneer ze de zwangerschap ontdekt zou hebben, laat staan dat ze niet meer zou weten of ze op dat moment al dan niet nog een relatie had met B.

Voorts stelt de Raad in navolging van de adjunct-commissaris vast, wat betreft de vrees voor een bende waar B. problemen mee gehad zou hebben en die hij ontvlucht zou zijn, en die verzoeker iets zou willen aandoen, dat verzoekers moeders verklaringen hierover vaag zijn, daar zij niet weet wie deze mensen zijn en ze geen poging gedaan heeft hierover meer te weten te komen aangezien ze bang zou zijn (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Bovendien verklaart ze niet waarom ze dit niet reeds tijdens haar eigen asielprocedure kon aanhalen. Verzoekers betoog dat het CGVS met deze redenering voorbijgaat aan het feit dat het eigen is aan een volgend verzoek dat nieuwe elementen of nieuwe inzichten worden aangebracht, is niet dienstig nu *in casu*, het weze herhaald, geen volgend verzoek om internationale bescherming voorligt ter beoordeling, maar wel een verzoek in eigen naam in hoofde van een minderjarige namens wie eerder door een ouder een verzoek om internationale bescherming werd ingediend waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Verzoeker kan voorts niet gevolgd worden waar hij stelt dat de door hem aangebrachte stukken zonder verder onderzoek terzijde worden geschoven, daar er wel degelijk een inhoudelijke beoordeling is gedaan van de stukken in de bestreden beslissing. Zo wordt aangaande het artikel over B.'s arrestatie en veroordeling gesteld dat dit artikel dateert van 2018, waardoor het niet aannemelijk is dat verzoekers moeder niet op de hoogte zou zijn van B.'s deelname aan criminele activiteiten (AD, stuk 6, 'Documenten', nr. 1). Aangaande de schermafbeeldingen van de berichten die werden uitgewisseld met B.'s familieleden, wordt terecht vastgesteld dat de objectiviteit van deze informatie niet kan worden aangetoond, daar deze berichten gemakkelijk gemanipuleerd of geënsceneerd kunnen worden (*Ibid.*, nr. 2). De foto van B. en zijn moeder kan verder evenmin verzoekers beweerde vrees *in concreto* staven, daar hieruit niets blijkt omtrent de identiteit van de afgebeelde personen (*Ibid.*, nr. 7). De overige documenten, namelijk verzoekers geboorteakte, zijn paspoort en dat van zijn ouders, de identiteitskaart van zijn moeder en de bevestiging van zijn verblijf in het opvangcentrum te Lommel, hebben verder geen betrekking op de door hem aangehaalde problemen, maar kunnen hoogstens dienen ter staving van zijn identiteit en herkomst, zoals in de bestreden beslissing ook terecht wordt vastgesteld.

Verzoeker voert verder aan dat het biologisch vaderschap van B. over hem niet in twijfel getrokken wordt in de bestreden beslissing, wat volgens hem aantoont dat de voorgelegde documenten relevant zijn voor zijn situatie, aangezien deze documenten rechtstreeks betrekking hebben op de identiteit van zijn vader, diens crimineel profiel en de risico's die hier voor hem uit voortvloeien. De Raad merkt te dezen vooreerst op dat reeds in de beslissing genomen naar aanleiding van het verzoek om internationale bescherming dat op 25 november 2022 door verzoekers moeder werd ingediend, en die werd bevestigd door de Raad, geoordeeld werd dat haar verklaringen en documenten met betrekking tot B. en zijn familie allesbehalve aannemelijk zijn. Dat verzoeker de zoon is van een voormalig bendelid, wordt ook in het kader van het huidige, eigen verzoek op geen enkele wijze aangetoond noch aannemelijk gemaakt, laat staan dat zou kunnen worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer naar El Salvador enige vrees dient te koesteren voor B. omdat hij aldaar zou opgroeien in een gewelddadige omgeving en B. de controle over hem wil. De documenten die verzoekers moeder ter staving van zijn eigen verzoek neerlegt tonen noch het bestaan van B., noch de vermeende verwantschapsband tussen verzoeker en deze persoon aan. Het voormelde nieuwsartikel gepubliceerd op de website van het Salvadoraanse Openbaar Ministerie bericht over de veroordeling van een lid van de bende MS die daarin bij naam en toenaam wordt vernoemd, doch het loutere feit dat deze persoon dezelfde (eerste) voornaam heeft als verzoekers vermeende biologische vader volstaat uiteraard niet om te besluiten dat dit verzoekers vader betreft, temeer hoger reeds is komen vast te staan dat het niet aannemelijk is dat verzoekers moeder van diens lidmaatschap van een bende en veroordeling niet op de hoogte zou zijn geweest toen zij zelf om internationale bescherming verzocht. Ook de neergelegde foto's en screenshots van berichten op sociale media bevatten geen objectieve indicaties dat deze wel degelijk B. en zijn familieleden betreffen, laat staan dat op basis van deze stukken enige verwantschap tussen verzoeker en B. zou kunnen worden aangenomen.

Gelet op het voorgaande kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij betoogt dat de voorgelegde documenten de kernbezwaren wegnemen die werden geuit tijdens zijn moeders procedure, namelijk het gebrek aan documenten over zijn vader, de vermeende speculatieve aard van de vrees en het ontbreken van concrete risico's.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar rechtspraak van de Raad, dient erop te worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Voorts wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:
"*Uw moeder vreest verder gearresteerd te worden door de politie bij terugkeer, waardoor u zonder haar zou moeten opgroeien (CGVS p10). Ten tijde van de noodtoestand worden familieleden van gearresteerden meegenomen, zo stelt ze (CGVS p10). Ook van deze vrees voor arrestatie maakte uw moeder tijdens haar asielprocedure vreemd genoeg geen melding. Bovendien is deze vrees louter hypothetisch en wordt deze geenszins in concreto aangetoond.*
Waar uw moeder nog een vrees aanhaalt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador (CGVS p10), moet vooreerst worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand.
Uit de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_depuis_letat_durgence.pdf of https://www.cgvs.be/) blijkt dat de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds tientallen duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan het schenden van

mensenrechten waaronder arrestaties van onschuldige personen. Slachtoffers van een (willekeurige) arrestatie waren voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken, onder andere wijken onder controle van een bende; personen met tatoeages; personen die door derden beschuldigd werden van banden met een bende; die familie zijn van iemand die tot een bende behoort; of die een strafblad hebben.
Uw moeder was nooit lid van een bende, had in het verleden nooit problemen met de politie, werd nooit veroordeeld en zat nooit in de gevangenis (CGVS p10-11). De vrees voor arrestatie vanwege vermeende bendelinken is dus louter hypothetisch.
Derhalve blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat u afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.
Opvallend genoeg haalt uw advocaat nog een bijkomende vrees aan, die door uzelf niet werd vermeld, namelijk om geviseerd te worden door bendes omwille van het feit dat u uit Europa terugkeert (CGVS p12).
Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf) en de COI Focus Salvador. Situation des personnes rapatriées au Salvador van 25 maart 2025, blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen. De beschikbare rapporten maken verder geen melding van mogelijke mensenrechtenschendingen van gerepatrieerde Salvadoranen.
Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20220704.pdf), de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025, de UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een historisch gekend fenomeen is in El Salvador waarin een migratieverleden geenszins bepalend is. Daarenboven blijkt dat problemen omwille van afpersing sterk gedaald is sinds de Salvadoraanse autoriteiten in het kader van de noodtoestand harde maatregelen hebben getroffen tegen (vermeende) bendeleden en hun (vermeende) medeplichtigen. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.
Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
Evenmin hebt u in concreto aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen omwille van uw verblijf in het buitenland sprake zou zijn van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uw moeder heeft deze vrees in uw naam namelijk niet eens vermeld tijdens uw persoonlijk onderhoud. Uw moeder bevestigde nochtans wel dat ze alle asielmotieven in uw naam heeft vernoemd (CGVS p9).
U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling."

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de noodtoestand en stelt dat hij tot een risicogroep behoort, gelet op zijn profiel als zoon van een persoon die in officiële registers vermeld wordt als (voormalig) bendelid. De Raad merkt op dat uit de beschikbare algemene informatie inderdaad kan blijken dat de Salvadoraanse autoriteiten in het kader van de noodtoestand harde maatregelen hebben getroffen, en er willekeurige arrestaties plaatsvinden van onder andere familieleden van bendeleden. Uit deze informatie kan echter niet

worden afgeleid dat elk familielid van een bendelid het risico loopt om slachtoffer te worden van dergelijke willekeurige arrestatie, louter door zijn aanwezigheid aldaar. Evenmin brengt verzoeker concrete, op zijn persoon betrokken en geloofwaardige elementen bij ter staving van zijn voorgehouden vrees om te worden geviseerd bij een arrestatie. Het louter verwijzen naar zijn profiel als zoon van een persoon die in officiële registers vermeld wordt als (voormalig) bendelid, waaromtrent hoger reeds is komen vast te staan dat hier geen geloof aan kan worden gehecht, kan niet volstaan om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Verzoeker voert verder aan dat zijn individuele context als minderjarig kind niet kan herleid worden tot een louter algemene terugkeerproblematiek. De Raad stelt te dezen vast dat uit de algemene informatie blijkt dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf, doch niet blijkt en verzoeker evenmin concreet aannemelijk maakt dat minderjarigen hierop een groter risico zouden lopen. De Raad wijst er bovendien in navolging van de adjunct-commissaris op dat de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer niet volstaat om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van (oud) artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, dat inhoudelijk overeenstemt met artikel 15, punt b) van de huidige Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347/EU), aan te tonen.

Verder is verzoekers betoog dat het risico voor een alleenstaande moeder met een minderjarig kind, die bij terugkeer wordt geïdentificeerd als familie van een geregistreerd bendelid, niet beperkt is tot afpersing, maar ook het risico op arbitraire vrijheidsberoving, stigmatisering en ontwrichting van het gezinsleven omvat, *in casu* niet dienstig nu verzoekers moeder een vaste relatie heeft met E.A.V.M., die samen met verzoeker en zijn moeder naar België gekomen is en met wie zij een gezin vormen, en hoger reeds is komen vast te staan dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers familieband met een (voormalige) bendelid.

De Raad besluit dat verzoeker in gebreke blijft afdoende concrete en individuele elementen aan te reiken om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin bestaat of hij een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Aangaande de veiligheidssituatie in El Salvador, motiveert de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:
"*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*
Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_depuis_letat_durgence.pdf of https://www.cgvs.be/), en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat "most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" en "In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR Guidelines, p. 44-45).
Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenten van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.
Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de adjunct-commissaris de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken. Aangezien er geen sprake is in El Salvador van willekeurig geweld in de zin van (oud) artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dat inhoudelijk overeenstemt met artikel 15, punt c) van de Verordening (EU) 2024/1347, is verzoekers verwijzing naar zijn specifieke profiel, namelijk als minderjarige die afhankelijk is van een psychologisch kwetsbare moeder en de zoon is van een persoon met een gekend crimineel profiel, voor zover geloofwaardig, niet dienstig.

3.3.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen. Bijgevolg heeft de adjunct-commissaris terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

3.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers moeder, omwille van verzoekers eigen jonge leeftijd, in naam van verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg ze de mogelijkheid verzoekers vluchtmotieven uiteen te zetten en verzoekers argumenten kracht bij te zetten, kon ze nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft ze zich laten bijstaan door verzoekers advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.8. Waar verzoeker "*in meest ondergeschikte orde*" vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) te vernietigen om redenen vermeld in (oud) artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend zesentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME S. WILLAERT